

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 328/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 328/02	Cauza C-320/15: Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă	2
2015/C 328/03	Cauza C-340/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgericht (Austria) la 7 iulie 2015 – Christine Nigl și alții	3
2015/C 328/04	Cauza C-365/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 14 iulie 2015 – Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld	5

2015/C 328/05	Cauza C-408/15 P: Recurs introdus la 24 iulie 2015 de Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 18 mai 2015 în cauza T-559/14, Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG și alții/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	5
2015/C 328/06	Cauza C-409/15 P: Recurs introdus la 24 iulie 2015 de ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek-en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 18 mai 2015 în cauza T-560/14, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV și alții/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	7
Tribunalul		
2015/C 328/07	Cauza T-106/15: Ordonanța Tribunalului din 16 iulie 2015 – Opko Ireland Global Holdings/OAPI – Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Revocarea de OAPI a deciziei atacate — Nepronunțare asupra fondului”)	9
2015/C 328/08	Cauza T-326/15: Acțiune introdusă la 22 iunie 2015 – DIMA Verwaltungs/OAPI (Forma unui recipient)	9
2015/C 328/09	Cauza T-352/15: Acțiune introdusă la 29 iunie 2015 – DEI/Comisia.	10
2015/C 328/10	Cauza T-354/15: Acțiune introdusă la 2 iulie 2015 – Allergopharma/Comisia	11
2015/C 328/11	Cauza T-383/15: Acțiune introdusă la 14 iulie 2015 – DIMA Verwaltungs/OAPI (Forma unui recipient)	12
2015/C 328/12	Cauza T-392/15: Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – European Dynamics Luxembourg SA și alții/ Agenția Europeană a Căilor Ferate.	13
2015/C 328/13	Cauza T-411/15: Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – Gappol Marzena Porczyńska/OAPI – Gap (ITM) (GAPPoL)	14
2015/C 328/14	Cauza T-422/15: Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – U-R LAB/OAPI (THE DINING EXPERIENCE) . .	15
2015/C 328/15	Cauza T-423/15: Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – U-R LAB/OAPI (THE DINING EXPERIENCE) . .	16
2015/C 328/16	Cauza T-425/15: Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – Schröder/OCSP – Hansson (Seimora)	16
2015/C 328/17	Cauza T-426/15: Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – Schröder/OCSP – Hansson (Seimora)	17
2015/C 328/18	Cauza T-428/15: Acțiune introdusă la 30 iulie 2015 – Schröder/OCSP – Hansson (SUMOST-02)	18

2015/C 328/19	Cauza T-434/15: Acțiune introdusă la 27 iulie 2015 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul	19
2015/C 328/20	Cauza T-435/15: Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – Kolachi Raj Industrial/Comisia	19
2015/C 328/21	Cauza T-436/15: Acțiune introdusă la 4 august 2015 – Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi și Negro/Comisia	20
2015/C 328/22	Cauza T-437/15: Acțiune introdusă la 4 august 2015 – Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe și alții/Comisia	22
2015/C 328/23	Cauza T-439/15: Acțiune introdusă la 4 august 2015 – Amrita și alții/Comisia.	24
2015/C 328/24	Cauza T-441/15: Acțiune introdusă la 31 iulie 2015 – European Dynamics Luxembourg și alții/Agenția Europeană pentru Medicamente	26
2015/C 328/25	Cauza T-448/15: Acțiune introdusă la 6 august 2015 – EEB/Comisia	27
2015/C 328/26	Cauza T-456/15: Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Foodcare/OAPI – Michalczewski (T.G. R. ENERGY DRINK)	29
2015/C 328/27	Cauza T-457/15: Acțiune introdusă la 11 august 2015 – Fakro/OAPI – Saint Gobain Cristalería (climaVera)	30
2015/C 328/28	Cauza T-458/15: Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Automobile Club di Brescia/OAPI – Rebel Media (e-miglia)	31
2015/C 328/29	Cauza T-461/15: Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Guccio Gucci/OAPI – Guess? IP Holder (Reprezentare a unor semne care se întrepătrund)	32
2015/C 328/30	Cauza T-473/15: Acțiune introdusă la 14 august 2015 – Capella/OAPI – Abus (APUS)	33
2015/C 328/31	Cauza T-474/15: Acțiune introdusă la 17 august 2015 – GGP Italy/Comisia.	34
2015/C 328/32	Cauza T-475/15: Acțiune introdusă la 12 august 2015 – L'Oréal/OAPI – LR Health & Beauty Systems (LR)	35
Tribunalul Funcției Publice		
2015/C 328/33	Cauza F-109/15: Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – ZZ/Parlamentul European	36
2015/C 328/34	Cauza F-110/15: Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – ZZ/Comisia.	36
2015/C 328/35	Cauza F-116/15: Acțiune introdusă la 17 august 2015 – ZZ/OAPI.	37
2015/C 328/36	Cauza F-117/15: Acțiune introdusă la 18 august 2015 – ZZ/F4E	37

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 328/01)

Ultima publicație

JO C 320, 28.9.2015

Publicații anterioare

JO C 311, 21.9.2015

JO C 302, 14.9.2015

JO C 294, 7.9.2015

JO C 279, 24.8.2015

JO C 270, 17.8.2015

JO C 262, 10.8.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-320/15)**

(2015/C 328/02)

*Limba de procedură: greaca***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos și E. Manhaeve)*Pârâtă:* Republica Elenă**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 91/271/CEE ⁽¹⁾ privind tratarea apelor urbane reziduale;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Comisia precizează în acțiunea sa stațiile din anumite aglomerări din Republica Elenă care nu îndeplinesc cerințele directivei, fie pentru că nu au fost construite sau modernizate în mod corespunzător stațiile necesare (aglomerările Prosotsani, Doxatos, Eleftheroyoli, Vagia și Galatista) și, prin urmare, apele urbane reziduale ale aglomerărilor menționate nu fac obiectul, înainte de a fi evacuate, al unei tratări secundare sau echivalente, fie pentru că probele prelevate (aglomerările Desfina, Polychronos și Chanioti) indică faptul că stațiile nu funcționează în conformitate cu cerințele directivei.
2. În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, apele urbane reziduale (din aglomerările al căror EL este mai mare de 2 000) care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate, trebuie să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente, în timp ce, în temeiul articolului 4 alineatul (3), aceste evacuări trebuie să respecte cerințele prevăzute la punctul B din anexa I la directivă (una dintre acestea fiind obținerea de probe reprezentative atât din apele uzate care intră, cât și din efluenții tratați înaintea evacuării în apele receptoare).
3. Comisia subliniază că, pentru a se putea considera că un stat membru îndeplinește obligațiile directivei privind tratarea apelor urbane reziduale, este necesar să se adopte elemente satisfăcătoare în ceea ce privește calitatea apelor reziduale după tratare. În plus, pentru a obține o evaluare fiabilă a calității deșeurilor unei aglomerări, în sensul directivei, și așadar, o tratare a deșeurilor care să îndeplinească condițiile articolului 4 din directivă, statele membre trebuie să obțină rezultate satisfăcătoare pentru o perioadă de cel puțin un an după activarea instalației, prin intermediul prelevării de probe potrivit metodologiei prevăzute în Directiva 91/271/CEE.

A) Aglomerările Prosotsani (EL 5882), Doxatos (EL 3815), Eleftheroypoli, (EL 4934), Vagia (EL 4509) și Galatista (EL 2974).

4. Comisia susține că, din moment ce apele urbane reziduale din patru aglomerări (Prosotsani, Doxatos, Eleftheroypoli și Vagia) nu fac obiectul, înainte de a fi evacuate, al unei tratări secundare sau echivalente, are loc o încălcare a articolului 4 din directivă. În plus, aceleași autorități elene recunosc că aglomerările menționate vor respecta pe deplin dispozițiile directivei numai după finalizarea proiectelor cofinanțate. Comisia susține că, deși proiectele necesare au fost deja integrate în axa prioritară „02 Protecția și gestionarea resurselor de apă” a Programului operațional „Mediu și dezvoltare durabilă”, nu este prevăzută finalizarea înainte de sfârșitul anului 2014 pentru aglomerările Eleftheroypoli și Prosotsani, în timp ce, pentru aglomerările Vagia și Doxatos, autoritățile elene nu au indicat nicio dată clară. Din răspunsurile autorităților elene rezultă că funcționarea stației din Galatista este problematică și că ar fi necesară îmbunătățirea acesteia pentru a funcționa în conformitate cu dispozițiile directivei.

B) Aglomerările Desfina (EL 2024), Polychronos (EL 10,443) și Chanioti (EL 9000)

5. În ceea ce privește aceste trei aglomerări [Desfina, Polychronos și Chanioti], deși autoritățile elene au trimis rezultatele unor diferite probe prelevate în stațiile de tratare a apelor reziduale, Comisia susține că din probe rezultă că aceste stații nu funcționează în conformitate cu cerințele directivei.

Aglomerarea Polychronos

6. Comisia arată că numărul de probe care nu au fost conforme, fie pentru anul 2012, fie pentru anul 2013, depășește numărul acceptat și nu au fost recoltate suficiente probe pentru anii 2012 și 2013.

Aglomerarea Chanioti

7. Probele transmise Comisiei pentru aglomerarea menționată nu pot fi considerate reprezentative și recoltate la intervale regulate, având în vedere că între ianuarie și aprilie în anul 2012 nu a fost prelevată nicio probă și, pentru anul 2013, nu a fost prezentată nicio probă pentru aglomerarea în discuție.

Aglomerarea Desfina

8. Dat fiind că numărul probelor recoltate în anii 2012 și 2013 era insuficient, probele înseși nu puteau fi prelevate la intervale regulate, astfel cum impune directiva (numai două probe prelevate pentru anul 2012 în loc de douăsprezece), ceea ce înseamnă că au rămas descoperite zece luni; în anul 2013 au fost prelevate opt probe, dintre care două aferente lunii iulie, ceea ce înseamnă că cinci luni nu au fost acoperite.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgericht (Austria) la 7 iulie 2015 – Christine Nigl și alții

(Cauza C-340/15)

(2015/C 328/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Christine Nigl, Gisela Nigl sen., Gisela Nigl jun., Josef Nigl jun., Martin Nigl

Pârât: Finanzamt Waldviertel

Întrebările preliminare ⁽¹⁾ ⁽²⁾

- 1) Trei asociații de persoane, compuse din diferiți membri ai unei familii, care au un comportament autonom în raporturile cu furnizorii și cu instituțiile publice, care dispun, cu excepția a două bunuri economice, de factori de producție proprii, dar își comercializează produsele în mod preponderent prin intermediul unei societăți comerciale, ale cărei participații sunt deținute de membrii asociațiilor de persoane, precum și de alți membri ai familiei și care comercializează produsele sub o singură marcă se consideră că sunt trei întreprinderi autonome (persoane impozabile)?
- 2) În cazul în care se consideră că cele trei asociații de persoane nu sunt trei întreprinderi autonome (persoane impozabile), se va considera că o persoană impozabilă autonomă este
 - a) societatea de capital care comercializează produsele sau
 - b) o societate de persoane, compusă din membrii celor trei asociații de persoane, care, ca atare, nu are un comportament autonom pe piață nici în ceea ce privește achizițiile și nici în ceea ce privește vânzările, sau
 - c) o asociație de persoane, compusă din trei asociații de persoane și societatea comercială, care nu acționează pe piață ca atare nici în ceea ce privește achizițiile și nici în ceea ce privește vânzările?
- 3) În cazul în care cele trei asociații de persoane nu trebuie considerate trei întreprinderi autonome (persoane impozabile), având în vedere că inițial, în urma verificărilor fiscale efectuate de Finanzamt (administrația financiară), fusese confirmată calitatea de persoane impozabile autonome (întreprinderi autonome) a asociațiilor de persoane, pierderea calității de întreprindere (persoană impozabilă) este admisibilă
 - a) cu efect retroactiv
 - b) cu efecte numai pentru viitor sau
 - c) fără a produce niciun efect?
- 4) În cazul în care cele trei asociații de persoane trebuie considerate trei întreprinderi autonome (persoane impozabile), în calitate de viticultori și, astfel, de producători agricoli, acestea sunt producători agricoli forfetari, atunci când aceste asociații de persoane care cooperează între ele din punct de vedere economic intră fiecare, individual, sub incidența regimului forfetar aplicabil producătorilor agricoli, însă potrivit dispozițiilor naționale, având în vedere dimensiunea și forma sa juridică, societatea comercială, o asociație de persoane separată, formată din membrii celor trei asociații de persoane sau o asociație de persoane separată, formată din societatea de capital și din membrii celor trei asociații de persoane sunt exceptate de la regimul forfetar?
- 5) În cazul în care regimul forfetar aplicabil producătorilor agricoli nu se aplică din principiu și celor trei asociații de persoane, această excludere
 - a) produce efecte retroactiv
 - b) produce efecte numai pentru viitor sau
 - c) nu produce niciun efect?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, JO L 145, p. 1.

⁽²⁾ 2 Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.,

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 14 iulie 2015 –
Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld**

(Cauza C-365/15)

(2015/C 328/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

Pârât: Hauptzollamt Bielefeld

Întrebarea preliminară

Articolul 241 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, ținând seama de principiul efectivității prevăzut de dreptul Uniunii, dreptul național la care se referă această dispoziție trebuie să prevadă plata unei dobânzi pentru taxele la import restituite aferente perioadei dintre data plății taxelor și achitarea valorilor restituite, chiar și în cazurile în care dreptul la restituire nu a făcut obiectul unei cereri adresate unei instanțe naționale?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 2, p. 110.

Recurs introdus la 24 iulie 2015 de Ackermann Saatzeit GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzeit GmbH, Hybro Saatzeit GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzeit GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzeit Lundsgaard GmbH, Saatzeit Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 18 mai 2015 în cauza T-559/14, Ackermann Saatzeit GmbH & Co. KG și alții/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-408/15 P)

(2015/C 328/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ackermann Saatzeit GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzeit GmbH, Hybro Saatzeit GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzeit GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzeit Lundsgaard GmbH, Saatzeit Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (reprezentanți: P. de Jong, P. Vlaeminck și B. Van Vooren, avocați)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- constatarea faptului că, în Ordonanța pronunțată în cauza T-559/14, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin constatarea că recurentele nu sunt vizate în mod individual de Regulamentul (UE) nr. 511/2014⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune;
- anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului pronunțată în cauza T-559/14 și declararea faptului că recurentele sunt vizate în mod direct și individual de regulamentul în litigiu și, prin urmare, declararea acțiunii în anulare ca admisibilă;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru a se pronunța cu privire la fond.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs - Recurentele arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin constatarea că acestea nu sunt vizate în mod individual de regulamentul în litigiu. Ele arată că sunt vizate în mod individual, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât există un conflict de drept între două tratate internaționale la care Uniunea este parte (Convenția internațională privind protecția noilor soiuri de plante și Protocolul de la Nagoya la Convenția privind diversitatea biologică), primul dintre acestea transpunând articolul 13 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta Uniunii Europene) privind libertatea cercetării științifice. Ulterior, ambele tratate internaționale au fost transpuse de Uniune în două regulamente cu efect direct: Regulamentul 2100/94, anterior, prin care este recunoscută această libertate fundamentală de cercetare în beneficiul recurentelor, Regulamentul nr. 511/2014 în litigiu, ulterior, prin care este redusă drastic. În temeiul fiecărui regulament, nu este cerută sau cel puțin permisă, potrivit dreptului Uniunii, intervenția legislativă la nivel de stat membru, și nu urmează să fie adoptate la nivelul Uniunii acte de punere în aplicare sau acte delegate.

În acest cadru juridic, recurentele arată că sunt vizate în mod individual (și direct) în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât sunt îndeplinite următoarele condiții: sunt membre ale unei categorii juridice de persoane definite printr-un „atribut juridic specific” (în calitate de beneficiare ale unui drept pozitiv de acces gratuit la materialul vegetal comercial, mai precis ale scutirii amelioratorilor), care nu se găsește în însuși regulamentul în litigiu, ci într-un alt regulament cu efect direct, care nu necesită nicio altă transpunere la nivel național; în care regulamentul în litigiu contravine unor norme juridice superioare, și anume articolului 13 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și unui acord internațional la care Uniunea este parte; în care categoria juridică este compactă și absolută, ceea ce determină ca recurentele să nu fie afectate în mod individual din punct de vedere socio-economic, ci din punct de vedere juridic, întrucât este vorba despre o singură scutire fundamentală a amelioratorilor, fără afectarea unor drepturi „similare”.

Al doilea motiv de recurs - Recurentele arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu s-a pronunțat cu privire la aspectul dacă legiuitorul Uniunii a fost obligat să aibă în vedere în mod special situația recurentelor în temeiul prevederilor exprese ale unor norme juridice de rang superior, în care regulamentul în litigiu obligă recurentele să intre într-o relație contractuală care încalcă norma juridică de rang superior, mai precis articolul 13 din Carta Uniunii Europene.

Al treilea motiv de recurs - Recurentele arată că o constatare a inadmisibilității ar duce la o lacună în sistemul protecției judiciare a Uniunii, care încalcă articolul 47 din Carta Uniunii Europene. Pe de o parte, dreptul amelioratorilor de plante reiese direct din Regulamentul CPVR, care reprezintă punerea în aplicare de către Uniune a articolului 13 din Carta Uniunii Europene și a obligațiilor internaționale ale Uniunii în temeiul Convenției UPOV. Pe de altă parte, Regulamentul nr. 511/2014 în litigiu impune o obligație de diligență necesară, în timp ce însuși regulamentul în litigiu reprezintă punerea în aplicare a Protocolului de la Nagoya, în care Uniunea este parte contractantă. În ambele cazuri, nu este necesară sau cel puțin permisă în mod legal conform dreptului Uniunii absolut nicio altă transpunere de către nicio instituție a Uniunii (sub forma unor acte normative ale Uniunii) sau de către statele membre în dreptul lor intern. Prin urmare, articolul 267 TFUE nu este o posibilitate reală de control jurisdicțional, la fel cum nu vor fi nici actele normative în înțelesul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Recurentele arată că, atunci când se aplică criteriul de la punctul 92 din Hotărârea Inuit (C-583/11 P) în cazul în care nivelul corespunzător al controlului jurisdicțional este legat de răspunderea pentru punerea în aplicare a măsurii atacate, singura concluzie trebuie să fie aceea că, în această situație, acțiunea directă în temeiul articolului 263 TFUE este singura cale procedurală de control jurisdicțional disponibilă și adecvată.

⁽¹⁾ JO L 150, p. 59

Recurs introdus la 24 iulie 2015 de ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 18 mai 2015 în cauza T-560/14, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV și alții/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-409/15 P)

(2015/C 328/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (reprezentanți: P. de Jong, P. Vlaemminck și B. Van Vooren, avocați)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

- constatarea faptului că, în Ordonanța pronunțată în cauza T-560/14, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin constatarea că recurentele nu sunt vizate în mod individual de Regulamentul (UE) nr. 511/2014⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune;
- anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului pronunțată în cauza T-560/14 și declararea faptului că recurentele sunt vizate în mod direct și individual de regulamentul în litigiu și, prin urmare, declararea acțiunii în anulare ca admisibilă;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru a se pronunța cu privire la fond.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs - Recurentele arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin constatarea că acestea nu sunt vizate în mod individual de regulamentul în litigiu. Ele arată că sunt vizate în mod individual, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât există un conflict de drept între două tratate internaționale la care Uniunea este parte (Convenția internațională privind protecția noilor soiuri de plante și Protocolul de la Nagoya la Convenția privind diversitatea biologică), primul dintre acestea transpunând articolul 13 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta Uniunii Europene) privind libertatea cercetării științifice. Ulterior, ambele tratate internaționale au fost transpuse de Uniune în două regulamente cu efect direct: Regulamentul 2100/94, anterior, prin care este recunoscută această libertate fundamentală de cercetare în beneficiul recurentelor, Regulamentul nr. 511/2014 în litigiu, ulterior, prin care este redusă drastic. În temeiul fiecărui regulament, nu este cerută sau cel puțin permisă, potrivit dreptului Uniunii, intervenția legislativă la nivel de stat membru, și nu urmează să fie adoptate la nivelul Uniunii acte de punere în aplicare sau acte delegate.

În acest cadru juridic, recurentele arată că sunt vizate în mod individual (și direct) în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât sunt îndeplinite următoarele condiții: sunt membre ale unei categorii juridice de persoane definite printr-un „atribut juridic specific” (în calitate de beneficiare ale unui drept pozitiv de acces gratuit la materialul vegetal comercial, mai precis ale scutirii amelioratorilor), care nu se găsește în însuși regulamentul în litigiu, ci într-un alt regulament cu efect direct, care nu necesită nicio altă transpunere la nivel național; în care regulamentul în litigiu contravine unor norme juridice superioare, și anume articolului 13 din Carta Uniunii Europene și unui acord internațional la care Uniunea este parte; în care categoria juridică este compactă și absolută, ceea ce determină ca recurentele să nu fie afectate în mod individual din punct de vedere socio-economic, ci din punct de vedere juridic, întrucât este vorba despre o singură scutare fundamentală a amelioratorilor, fără afectarea unor drepturi „similare”.

Al doilea motiv de recurs - Recurentele arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu s-a pronunțat cu privire la aspectul dacă legiuitorul Uniunii a fost obligat să aibă în vedere în mod special situația recurentelor în temeiul prevederilor exprese ale unor norme juridice de rang superior, în care regulamentul în litigiu obligă recurentele să intre într-o relație contractuală care încalcă norma juridică de rang superior, mai precis articolul 13 din Carta Uniunii Europene.

Al treilea motiv de recurs - Recurentele arată că o constatare a inadmisibilității ar duce la o lacună în sistemul protecției judiciare a Uniunii, care încalcă articolul 47 din Carta Uniunii Europene. Pe de o parte, dreptul amelioratorilor de plante reiese direct din Regulamentul CPVR, care reprezintă punerea în aplicare de către Uniunea articolului 13 din Carta Uniunii Europene și a obligațiilor internaționale ale Uniunii în temeiul Convenției UPOV. Pe de altă parte, Regulamentul nr. 511/2014 în litigiu impune o obligație de diligență necesară, în timp ce însuși regulamentul în litigiu reprezintă punerea în aplicare a Protocolului de la Nagoya, în care Uniunea este parte contractantă. În ambele cazuri, nu este necesară sau cel puțin permisă în mod legal conform dreptului Uniunii absolut nicio altă transpunere de către nicio instituție a Uniunii (sub forma unor acte normative ale Uniunii) sau de către statele membre în dreptul lor intern. Prin urmare, articolul 267 TFUE nu este o posibilitate reală de control jurisdicțional, la fel cum nu vor fi nici actele normative în înțelesul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Recurentele arată că, atunci când se aplică criteriul de la punctul 92 din Hotărârea Inuit (C-583/11 P) în cazul în care nivelul corespunzător al controlului jurisdicțional este legat de răspunderea pentru punerea în aplicare a măsurii atacate, singura concluzie trebuie să fie aceea că, în această situație, acțiunea directă în temeiul articolului 263 TFUE este singura cale procedurală de control jurisdicțional disponibilă și adecvată.

(¹) JO L 150, p. 59

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 16 iulie 2015 – Opko Ireland Global Holdings/OAPI – Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Cauza T-106/15) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Revocarea de OAPI a deciziei atacate — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 328/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Opko Ireland Global Holdings Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister, și A. Smith, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Ierusalim, Israel) (reprezentant: G. Farrington, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 26 noiembrie 2014 (cauza R 2387/2014-5) privind o procedură de opoziție între Teva Pharmaceutical Industries Ltd și Opko Ireland Global Holdings Ltd

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) suportă toate cheltuielile de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Acțiune introdusă la 22 iunie 2015 – DIMA Verwaltungs/OAPI (Forma unui recipient)

(Cauza T-326/15)

(2015/C 328/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: DIMA Verwaltungs GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: T. Kerkhoff, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară tridimensională (Forma unui recipient) – cererea de înregistrare nr. 12 649 174

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 20 aprilie 2015 în cauza R 2567/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului să continue procedura de înregistrare;
- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament nu se opune înregistrării și trimiterea cauzei spre judecare la camera de recurs;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 iunie 2015 – DEI/Comisia

(Cauza T-352/15)

(2015/C 328/09)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atena, Grecia) (reprezentanți: E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, C. Tagaras, C. Synodinos și E. Salaka, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei C(2015)1942 final a Comisiei Europene din 25 martie 2015 în procedura SA.38101, în măsura în care stabilește că nu a fost acordat niciun ajutor de stat în favoarea Aluminium SA și că, prin urmare, Comisia nu e ținută să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE;
- anularea deciziei C(2015)1942 final a Comisiei Europene din 25 martie 2015 în procedura SA.38101, în măsura în care stabilește că plângerea DEI referitoare la ajutorul de stat care rezultă din motivarea deciziei 346/2012 a Autorității de Reglementare a Energiei din Grecia („RAE”) a rămas lipsită de obiect ca urmare a deciziei 1/2013 a tribunalului de arbitraj și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de DEI.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, întrucât actul atacat nu îndeplinește cerințele procedurale privind adoptarea unei astfel de decizii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unei motivări adecvate, pe caracterul contradictoriu al motivării și pe încălcarea obligației de a examina toate elementele de fapt și de drept relevante în scopul de a aprecia dacă compromisul arbitral definea „parametri clari și obiectivi” care „limitau puterea discreționară a arbitrilor” și care au avut drept „consecință logică” stabilirea finală a prețului energiei electrice.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept vădită în interpretarea și aplicarea criteriului investitorului privat avizat, precum și a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, în ceea ce privește aprecierea potrivit căreia prețul energiei electrice stabilite prin decizia tribunalului de arbitraj constituie o „consecință logică a parametrilor corect determinați în compromisul arbitral”.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept vădită în interpretarea și aplicarea articolelor 107 TFUE și 108 TFUE, în ceea ce privește constatarea potrivit căreia Comisia nu era ținută să procedeze la aprecieri economice complexe, precum și pe o eroare de drept vădită și pe o eroare vădită de apreciere a faptelor, întrucât Comisia a omis să examineze aspecte determinante în vederea stabilirii existenței sau inexistenței unui ajutor de stat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept vădită în interpretarea și aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (2) TFUE și pe o eroare vădită de apreciere a faptelor în ceea ce privește aplicarea principiului investitorului privat avizat în economia de piață.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept vădită în interpretarea și aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, pe încălcarea obligației de motivare suficientă și pe o eroare vădită de apreciere a faptelor în ceea ce privește decizia Comisiei de a nu da curs plângerii DEI din 2012 în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, considerând că aceasta „a rămas lipsită de obiect” ca urmare a deciziei 1/2013 a tribunalului de arbitraj.

Acțiune introdusă la 2 iulie 2015 – Allergopharma/Comisia

(Cauza T-354/15)

(2015/C 328/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Germania) (reprezentanți: T. Müller-Ibold și F.-C. Laprèvote, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 27 martie 2015 de autorizare a unei scheme de ajutoare în favoarea unor întreprinderi farmaceutice germane aflate în dificultate financiară prin scutirea de la rabaturi obligatorii [SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP)];
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept și pe încălcarea tratatului, a principiului nediscriminării și a principiului protecției încrederii legitime ca urmare a neluării în considerare a Liniilor directe pentru salvare și restructurare ⁽¹⁾

- Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că prin decizia respectivă se încalcă principiile generale ale egalității de tratament și protecției încrederii legitime și se săvârșește o eroare de drept, prin faptul că se derogă în mod nelegal de la Orientările obligatorii pentru salvare și restructurare, deși o asemenea derogare nu este prevăzută de orientările menționate. Motivarea potrivit căreia scutirile acordate nu ar avea drept scop menținerea în mod artificial pe piață a unor întreprinderi ineficiente este eronată întrucât (i) face distincție între întreprinderi eficiente și întreprinderi ineficiente, deși orientările nu efectuează o asemenea distincție și (ii) interpretarea pe care se întemeiază Comisia dată „eficienței” este incompatibilă cu principiile fundamentale ale dreptului privind ajutoarele de stat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea unor erori de drept, a unor erori de fapt și a unor erori vădite de apreciere la aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE
- Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta critică faptul că, presupunând chiar că Comisia poate aprecia scutirile în mod direct în raport cu criteriul prevăzut la articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, decizia este afectată de o serie de erori de drept și de erori vădite de apreciere întrucât nu definește în mod clar scopul ajutoarelor și nu clarifică, așadar, motivul pentru care ajutoarele sunt necesare pentru atingerea obiectivului. În special, în opinia reclamantei, Comisia nu a ținut seama de faptul că, potrivit jurisprudenței, ajutoarele pentru funcționare autorizate în favoarea unor întreprinderi aflate în dificultate sunt, în principiu, inadecvate pentru realizarea unor obiective de interes comun și că scutirile nu au niciun efect de stimulare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor garanții fundamentale de procedură, precum și a dreptului de a fi ascultat
- Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta invocă faptul că – prin încălcarea dreptului de a fi ascultat și a unor garanții de procedură prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ – decizia atacată depășește cu mult clarificarea chestiunilor ridicate în decizia de inițiere a procedurii. Pe de o parte, în decizia atacată se ajunge la concluzia că este inadecvat ca ajutoarele să fie evaluate în raport cu criteriul stabilit de Liniile directoare pentru salvare și restructurare, în timp ce în decizia de inițiere a procedurii se subliniază că acestea constituie „singurul temei juridic pentru compatibilitatea cu piața internă”. Pe de altă parte, în decizia atacată se ajunge la concluzia că, în mod excepțional, este adecvat ca respectiva compatibilitate a ajutoarelor să fie evaluată direct în raport cu criteriul prevăzut la articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, deși decizia de inițiere a procedurii nu conține niciun indiciu cu privire la o asemenea posibilitate. Reclamanta a fost privată astfel de posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la aceste chestiuni care, în ceea ce privește Comisia, erau în final decisive.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare
- Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia atacată este afectată de vicii grave de motivare, întrucât Comisia nu a prezentat considerații rezonabile în legătură cu numeroase puncte. În special, nu au fost prezentate motive rezonabile (i) privind aplicarea dispoziției derogatorii prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE și (ii) privind împrejurările excepționale care ar justifica autorizarea ajutoarelor pentru funcționare, precum în prezenta cauză.

⁽¹⁾ Liniile directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO 2004, C 244, p. 2)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 14 iulie 2015 – DIMA Verwaltungs/OAPI (Forma unui recipient)

(Cauza T-383/15)

(2015/C 328/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: DIMA Verwaltungs GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: T. Kerkhoff, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară tridimensională (Forma unui recipient) – cererea de înregistrare nr. 12 649 364

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 27 martie 2015 în cauza R 2568/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului să continue procedura de înregistrare;
- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulament nu se opune înregistrării și trimiterea cauzei spre judecare la camera de recurs;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – European Dynamics Luxembourg SA și alții/Agenția Europeană a Căilor Ferate

(Cauza T-392/15)

(2015/C 328/12)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: I. Ampazis și M. Sfyri, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană a Căilor Ferate (AEF)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Agenției Europene a Căilor Ferate care le-a fost notificată prin scrisoarea din 8 mai 2015 a directorului serviciului de resurse și asistență și prin care AEF a clasificat oferta reclamantelor pe poziția a doua în cadrul lotului nr. 1 „Dezvoltarea unor sisteme de informare în sediu pe baza resurselor și a timpului alocat (inclusiv studii și asistență)” în cadrul procedurii deschise de cerere de ofertă nr. 2015/S019-029728 intitulată „ERA/2015/01/OP ESP-EISD 5” – „Prestarea de servicii externe pentru dezvoltarea sistemului de informare al Agenției Europene a Căilor Ferate”;

- Anularea deciziei Agenției Europene a Căilor Ferate care le-a fost notificată prin scrisoarea din 1 iulie 2015 a directorului serviciului de resurse și asistență și prin care AEF a clasificat oferta reclamantelor pe poziția a doua în cadrul lotului nr. 2 „Dezvoltarea unor sisteme de informare în afara sediului (inclusiv studii și asistență)” în cadrul procedurii deschise de cerere de ofertă nr. 2015/S019-029728 intitulată „Prestarea de servicii externe pentru dezvoltarea sistemului de informare al Agenției Europene a Căilor Ferate)” și
- Obligarea Agenției Europene a Căilor Ferate la plata tuturor cheltuielilor de judecată ale reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

Potrivit reclamantelor, deciziile atacate trebuie să fie anulate, în temeiul articolului 263 TFUE, pentru motivul că AEF nu și-a respectat obligația de motivare prin aceea că a furnizat o motivare insuficientă cu privire la evaluarea ofertei tehnice a reclamantelor în raport cu oferte anormal de mici.

Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – Gappol Marzena Porczyńska/OAPI – Gap (ITM) (GAPPoL)

(Cauza T-411/15)

(2015/C 328/13)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polonia) (reprezentant: J. Gwiazdowska, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Statele Unite ale Americii)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „GAPPoL” cererea de înregistrare nr. 8 346 165

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 13/05/2015 în cauza R 686/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- pronunțarea unei hotărâri definitive de modificare a deciziei Camerei de recurs prin respingerea opoziției și în ceea ce privește produsele din clasele 20 și 25;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea art. 59 și a art. 64 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 207/2009”);
- încălcarea art. 75 din Regulamentul nr. 207/2009 și a Normei 50 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303 p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2868/95”);
- încălcarea art. 76 din Regulamentul nr. 207/2009 și a Normei 50 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea art. 8 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea art. 8 alin. (5) și a art. 9 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 28 iulie 2015 – U-R LAB/OAPI (THE DINING EXPERIENCE)**(Cauza T-422/15)**

(2015/C 328/14)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* U-R LAB (Paris, Franța) (reprezentant: G. Barbaut, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)**Datele privind procedura în fața OAPI***Marca în litigiu:* marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „THE DINING EXPERIENCE”– cererea de înregistrare nr. 12 587 697*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 20/05/2015 în cauza R 2541/2014-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea și reformarea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – U-R LAB/OAPI (THE DINING EXPERIENCE)**(Cauza T-423/15)**

(2015/C 328/15)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* U-R LAB (Paris, Franța) (reprezentant: G. Barbaut, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)**Datele privind procedura în fața OAPI***Marca în litigiu:* marca comunitară verbală „THE DINING EXPERIENCE”– cererea de înregistrare nr. 12 553 442*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 20/05/2015 în cauza R 2542/2014-4**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea și reformarea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – Schröder/OCSP – Hansson (Seimora)**(Cauza T-425/15)**

(2015/C 328/16)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamant:* Ralf Schröder (Lüdinghausen, Germania) (reprezentant: T. Leidereiter, avocat)*Pârât:* Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Jørn Hansson (Søndersø, Danemarca)**Datele privind procedura în fața OCSP***Titularul soiului de plante pentru care se solicită protecție comunitară:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Denumirea soiului de plante pentru care se solicită protecție comunitară:* soiul de plante comunitar EU 8536 „SEIMORA”

Procedura care s-a aflat pe rolul OCSP: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a OCSP din 24 februarie 2015 în cauza A003/2010

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și anularea protecției comunitare asupra soiului de plante comunitar SEIMORA cu efect de la 4 octombrie 2005;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 48 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 din Regulamentul nr. 2100/94;
- încălcarea articolului 21 alineatul (1) coroborat cu articolul 65 din Regulamentul nr. 2100/94.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – Schröder/OCSP – Hansson (Seimora)

(Cauza T-426/15)

(2015/C 328/17)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Germania) (reprezentant: T. Leidereiter, avocat)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jørn Hansson (Søndersø, Danemarca)

Datele privind procedura în fața OCSP

Titularul soiului de plante pentru care se solicită protecție comunitară: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Denumirea soiului de plante pentru care se solicită protecție comunitară: soiul comunitar EU 8536 „SEIMORA”

Procedura care s-a aflat pe rolul OCSP: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a OCSP din 24 februarie 2015 în cauza AA02/2014

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 2100/94;
- încălcarea articolului 20 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2100/94 coroborat cu articolul 11 alineatul (1), cu articolul 54 alineatul (2) și cu articolul 76 din Regulamentul nr. 2100/94 și a articolului 51 din Regulamentul nr. 874/2009.

Acțiune introdusă la 30 iulie 2015 – Schröder/OCSP – Hansson (SUMOST-02)**(Cauza T-428/15)**

(2015/C 328/18)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamant: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Germania) (reprezentant: T. Leidereiter, avocat)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jørn Hansson (Søndersø, Danemarca)

Datele privind procedura în fața OCSP

Solicitantul: reclamantul

Denumirea soiului de plante pentru care se solicită protecție comunitară: „SUMOST-02” (cererea nr. 2001/1759)

Procedura care s-a aflat pe rolul OCSP: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a OCSP din 24 februarie 2015 în cauza A007/2009

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 48 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94;
- încălcarea articolului 7 din Regulamentul nr. 2100/94 și a normelor privind repartizarea sarcinii probei și administrarea probelor.

Acțiune introdusă la 27 iulie 2015 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul**(Cauza T-434/15)**

(2015/C 328/19)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran), Khazar Sea Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran), Rahbaran Omid Darya Ship Management Co. (Teheran), Irinvestship Ltd (Londra, Regatul Unit) și IRISL Europe GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: M. Taher, Solicitor, M. Malek, QC și R. Blakeley, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- obligarea Consiliului să plătească reclamantelor despăgubiri, într-un quantum care urmează a fi stabilit în cadrul prezentei proceduri, însă nu mai puțin 571 040 504 USD, majorată cu dobânzi; și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un motiv, întemeiat pe susținerea că impunerea de măsuri restrictive împotriva lor de către Consiliul Uniunii Europene a reprezentat o încălcare suficient de gravă a obligațiilor prin care se urmărește conferirea de drepturi reclamantelor, ceea ce implică, prin urmare, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene. Această încălcare prezintă cauza directă a unor prejudicii materiale și morale aduse reclamantelor, pentru care acestea au dreptul la despăgubiri.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – Kolachi Raj Industrial/Comisia**(Cauza T-435/15)**

(2015/C 328/20)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (Karachi, Pakistan) (reprezentant: P. Bentley, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2015/776 ⁽¹⁾ în măsura în care:
 - i) respinge cererea de scutire a reclamantei privind orice extindere a măsurilor antidumping asupra importurilor de biciclete expediate din Pakistan;
 - ii) extinde taxa antidumping definitivă impusă prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 ⁽²⁾ asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate de reclamantă din Pakistan și
 - iii) dispune perceperea respectivei taxe la importurile expediate din Pakistan și înregistrate în temeiul articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 938/2014 ⁽³⁾.
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe faptul că pârâta a încălcat articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51). Mai precis, pârâta a săvârșit erori de procedură, de drept și a utilizat un raționament incoerent în cadrul aplicării articolului 13 alineatul (2) litera (b).

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 al Comisiei din 18 mai 2015 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine (JO L 122, p. 4).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO L 153, p. 17).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 938/2014 al Comisiei din 2 septembrie 2014 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză prin importul de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine declarate sau nu ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan și Filipine, și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO L 263, p. 5).

Acțiune introdusă la 4 august 2015 – Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi și Negro/Comisia

(Cauza T-436/15)

(2015/C 328/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi (Otranto, Italia) și Negro Daniele (Otranto) (reprezentanți: V. Pellegrino și A. Micolani, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- cu titlu preliminar, suspendarea în temeiul articolului 278 TFUE a executării măsurilor în limitele interesului reclamanților;
- constatarea și declararea nelegalității Deciziei de punere în aplicare 2015/789 a Comisiei și în special a articolului 9 și a anexei I, în ceea ce privește clasificarea speciei *Vitis* între cele susceptibile la izolatele europene și neeuropene ale *Xylella fastidiosa* și, prin urmare, respingerea interdicției de deplasare „în Uniune, în interiorul sau în afara zonei delimitate” și, în consecință, anularea acesteia în limitele interesului reclamanților;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea pârâtei la orice altă măsură pe care Tribunalul o consideră oportună, inclusiv activități suplimentare de investigare, chiar și prin intermediul EFSA.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă încălcarea principiului proporționalității și a articolelor 5 TUE și 296 TFUE, încălcarea unor norme fundamentale de procedură sub forma unor omisiuni și/sau a unor erori de motivare, precum și abuzul de putere din cauza săvârșirii unor erori cu privire la reținerea unor premise în fapt și în drept; lipsa unor activități de investigare și a contradictorialității inerente.

Reclamanții precizează că acțiunea este determinată de efectuarea unor studii de către cercetători ai CNR din Bari care, pe baza unor observații, analize și experimente realizate pe teren și în laborator, demonstrează faptul că:

- bacteria izolată în Salento este diferită ca subspecie și tulpină de cea care este cunoscută ca fiind responsabilă de boala viței-de-vie în zonele continentale extraeuropene;
- din anul 2013 și până în prezent, varietățile de viță-de-vie cultivate în interiorul Provinciei Lecce nu au manifestat niciun simptom, nici al bolii lui Pierce, nici al unei alte desicări patologice;
- în aceeași perioadă, cu privire la aceleași varietăți de viță-de-vie nu a fost găsită nicio urmă de bacterie, nici chiar în zonele învecinate și în contact direct cu măslinii infectați;
- experimentele efectuate pe viță-de-vie în laborator (prin intermediul inoculării și/sau al contractului cu vectorul) au avut toate un rezultat negativ, atât în ceea ce privește răspândirea infecției, cât și în ceea ce privește prezența aceleiași bacterii în forme asimptomatice.

Prin urmare, în opinia reclamanților, includerea viței-de-vie între plantele specificate apare ca fiind nelegitimă întrucât nu ține seama de rezultatele investigațiilor din care rezultă imunitatea certă a viței-de-vie la bacteria răspândită în zona infectată.

Măsura ar fi, de asemenea, contradictorie întrucât, ca urmare a unui prim aviz al EFSA din 26/11/2013 în care se confirmă cunoașterea insuficientă a tulpinii de *Xylella fastidiosa* apărută în Salento, în deciziile sale precedente nr. 87 și nr. 497 din 2014, Comisia nu a inclus viță-de-vie printre plantele susceptibile, cu toate că ulterior, în mod surprinzător, a înscris-o, interzicând deplasarea acesteia, chiar și după obținerea unor studii mai aprofundate ale aceleiași EFSA și ale autorităților italiene care au demonstrat imunitatea acesteia la bacteria izolată în Salento.

Acțiune introdusă la 4 august 2015 – Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe și alții/Comisia**(Cauza T-437/15)**

(2015/C 328/22)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamanți: Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe (Copertino, Italia), Azienda Agricola Cairo & Doucher di Cairo Uzi & C. Ss (Copertino, Italia), Ss Agricola Cairo Vito & Strafella Maria Rosa (Copertino, Italia), Vivai Del Salento Di Castrignano' Carmelo Antonio (Sanarica, Italia), Società Agricola Castrignano' Vivai Srl (Muro Leccese, Italia), Piante In Di Cipressa Carmine (Copertino, Italia), D'Elia Simone (Leverano, Italia), De Laurenzis Giuseppe (Copertino, Italia), Verde Giuranna Di Giuranna Alessio Mauro (Parabita, Italia), Maiorano Maurizio (Copertino, Italia), Vivai Mazzotta Di Mazzotta Carmine (Copertino, Italia), Società Agricola Mello Vivai di Mello Antonio Snc (Veglie, Italia), Mello Alessandro (Leverano, Italia), Mello Lucio (Carmiano, Italia), Romano Alessio Luigi (Giurdignano, Italia), Sansone Antonio (Copertino, Italia), Vivai Tarantino Ss (Cavallino, Italia), Verdesca Paolo (Copertino, Italia), Verdesca Giuseppe (Copertino, Italia), Hobby Flora di Miggiano Luigi (Poggiardo, Italia), Mauro Stefano (Muro Leccese, Italia), Miggiano Emanuele (Montesano Salentino, Italia), Miggiano Garden Center Sas di Miggiano Gianluigi & C. (San Cassiano, Italia), Miggiano Claudio (Maglie, Italia), Vivai Piante Rizzo Carmelo (Lecce, Italia), Cairo Antonio (Nardo', Italia), Floricoltura Marti di Marti Sandro (Porto Cesareo, Italia), Azienda Agricola Mariani Fabrizio (Alliste, Italia), Giannotta Giuseppe (Leverano, Italia), Ligetta & Solida Srl (Alezio, Italia), Vivai Caputo Sas di Carbone R. & F. Ss (San Donaci, Italia), Perrone Cosimo (Leverano, Italia), Durante Giuseppina (Leverano, Italia), Società Agricola CO.VI.SER Srl (Arnesano, Italia), Miggiano Antonio (Sanarica, Italia), Castrignano' Antonio (Sanarica, Italia), Stincone Giorgio (Sanarica, Italia), Zecca Fabio (Leverano, Italia), Società Agricola Florsilva Srl (Copertino, Italia) (reprezentant: G. Manelli, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/789, adoptată la data de 18 mai 2015 și publicată în JOUE la data de 21 mai 2015.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură, lipsa absolută de motivare, iraționalitatea vădită și încălcarea principiului proporționalității.

Reclamanții susțin că:

- Deși a luat act de o serie de studii efectuate în cadru european, Comisia nu a făcut publice rezultatele unor astfel de studii și, în consecință, nu a consimțit să evalueze dacă măsurile aplicate sunt sau nu sunt adecvate. Aceasta nu explică nici motivele pentru care a admis să primească o listă cu alte 180 de plante specificate care, deși ar putea fi în mod abstract gazde ale *Xylella fastidiosa*, ele nu au fost întâlnite în Provincia Lecce; nu explică nici motivele pentru care a decis să menționeze în cadrul anexei I un număr de specii mai mare de 180 în care sunt incluse și plante susceptibile la izolatele „neeuropene” care, în mod clar, nu sunt identificate pe teritoriul în cauză.

- Comisia Europeană nu explică motivele pentru care a reținut că trebuie să aplice o interdicție nediferențiată de deplasare a plantelor cu privire la care în anexa I se exclude de la bun început posibilitatea utilizării unor măsuri alternative care să poată combate riscul de răspândire.
 - Comisia Europeană nu precizează care este norma Uniunii Europene care ar justifica adoptarea deciziei de punere în aplicare; nu explică motivele pentru care decide să ignore principiul subsidiarității într-o situație în care statul membru nu numai că are competență, dar a și exercitat respectiva funcție, și nu explică motivele pentru care măsura ar trebui să fie considerată proporțională în raport cu obiectivul urmărit, lipsind o comparare sau o analiză explicită a intereselor în cauză.
2. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură sub alt aspect, lipsa absolută de motivare, iraționalitatea vădită și încălcarea principiului proporționalității.
- În opinia reclamantilor, nu se poate înțelege care sunt premisele științifice pe baza cărora plantele specificate nu pot face obiectul unor deplasări odată ce s-a recunoscut, prin analize adecvate cu valoare științifică, că nu sunt atacate de agentul patogen. În plus, nu se poate înțelege nici din ce cauză o plantă care a terminat o parte a ciclului propriu de creștere în afara unor sisteme screen house nu ar putea fi introdusă în alte sisteme pentru a-și completa ciclul propriu de viață în mod corect, pentru a fi destinată ulterior comercializării.
3. Încălcarea articolului 5 alineatele (3) și (4) din tratat și a normelor de drept privind aplicarea acestora, încălcarea principiului subsidiarității și încălcarea principiului proporționalității.

Potrivit reclamantilor:

- Decizia comunitară este nelegală în special în ceea ce privește dispozițiile articolului 6, intitulat „Măsuri de eradicare”. Dispozițiile sunt aberante și disproporționate întrucât se impune aplicarea acestora atât în cazul plantelor sănătoase, cât și în cazul plantelor suspectate de infecție în interiorul unei zone cu raza de 100 m de locul în care se află planta infectată. O astfel de prescripție nu corespunde niciunei logici fundamentate științific și, mai ales, este disproporționată în raport cu obiectivul urmărit.
- Decizia comunitară este nelegală și cu privire la dispozițiile articolului 9, intitulat „Deplasările plantelor specificate în Uniune”, întrucât impune o interdicție nediferențiată și nejustificată de deplasare, independentă de starea de sănătate a plantei. Aceasta este cu atât mai gravă dacă se ține seama de faptul că interdicția în discuție este impusă atât în afara zonei delimitate, cât și în interiorul acesteia.
- Decizia atacată încalcă principiile proporționalității și subsidiarității.
- Decizia comunitară este nelegală și în ceea ce privește alineatul (2) literele (d), (f) și (h) al articolului 9, întrucât, în scopul derogării de la dispozițiile alineatului (1), se impune o zonă cu lățimea de 200 de metri în jurul locului de cultivare și se prevede o serie de obligații în aceeași zonă. O astfel de derogare este în mod vădit neobișnuită întrucât zona de respectare din jurul locului de cultură ar putea excede puterea de control a pepinierei, în toate ipotezele în care zona respectivă ar intra în proprietatea unor terți.

Acțiune introdusă la 4 august 2015 – Amrita și alții/Comisia**(Cauza T-439/15)**

(2015/C 328/23)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamante: Soc. coop. Amrita arl (Scorrano, Italia), Cesi Marta (Alliste, Italia), Comune Agricola Lunella – Soc. Mutua Coop Agricola (Galatone, Italia), Mustich Loredana Faustina (Lequile, Italia), Rollo Olga (Lecce, Italia), Borrello Claudia (Salve, Italia), Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi (Miggiano, Italia), Marzo Luigi (Specchia, Italia), Azienda Agricola Piccapane di Pellegrino Giuseppe (Castrignano del Capo, Italia), Azienda Agricola Le Lame di Russo Antonello e Russo Gianluigi Ss (Cutrofiano, Italia), Lanzieri Ivana (Ugento, Italia), Stendardo Giovanni (Presicce, Italia), Stasi Anna Maria (Castrignano del Capo, Italia), Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi (Muro Leccese, Italia), Castriota Maria Grazia (Galatone, Italia), Gabrieli Tommasi Emanuele (Calimera, Italia), Azienda Agricola di Canioni Fiorella (Melendugno, Italia), Azienda Agricola Spirido Ss agricola (Ruffano, Italia), Coppola Silvia (Guagnano, Italia), Fondazione le Costantine (Uggiano la Chiesa, Italia), Impresa Agricola Stefania Stamerra (Lecce, Italia), Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco (Trepuzzi, Italia), Cooperativa Sociale Terrarossa (Tricase, Italia), Vaglio Irene (Tricase, Italia), Simone Cosimo Antonio (Morciano di Leuca, Italia), Azienda Agrituristica „Gli Ulivi” di Baglivo Cesaria (Tricase, Italia), Preite Osvaldo (Taurisano, Italia), Masseria Alti Pareti Società Agricola arl (Maglie, Italia), Società Agricola Li Matonni Sas di Sammarco Ascanio & C. (Erchie, Italia) (reprezentanți: L. Paccione și V. Stamerra, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului anularea Deciziei de punere în executare nr. 789 a Comisiei din 18 mai 2015, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 125/36 din 21 mai 2015, intitulată „Decizia de punere în executare (UE) n° 2015/789 a Comisiei din 18 mai 2015 privind măsuri de prevenire a introducerii în Uniune și a răspândirii în interiorul acesteia a *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)”, după ce a înlăturat, dacă este cazul, aplicarea Directivei nr. 29 a Consiliului din 8 mai 2000, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 169 din 10 iulie 2000, cu toate consecințele în drept, în special în ceea ce privește cheltuielile judecătorești și competența judiciară.

Motivele și principalele argumente

Decizia contestată în speță este identică cu cea care face obiectul acțiunilor T-436/15, Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi și Negro/Comisia, și T-437/15, Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe și alții/Comisia.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă 16 motive de drept.

1. Primul motiv se întemeiază pe nelegalitatea Directivei 2000/29, întrucât încalcă articolul 48 TUE coroborat cu articolul 3 TFUE și cu articolul 5 TUE, precum și pe necompetență și pe încălcarea principiului cooperării loiale.

— Afirmăm în această privință că directiva atribuie Uniunii o competență exclusivă nerecunoscută de tratate.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe nelegalitatea Directivei 2000/29 pentru necompetență și pentru încălcarea articolului 5 TUE, în raport cu principiile cooperării loiale și subsidiarității.

— Afirmăm în această privință că directiva atribuie Comisiei competența, nerecunoscută de tratate, de a abroga măsurile adoptate de statul membru în materie de reglementare a prescripțiilor fitosanitare.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe nelegalitatea Deciziei nr. 2015/789/UE a Comisiei din cauza nelegalității Directivei 2000/29 pe care se întemeiază aceasta, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 1 și 2 de mai sus.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789/UE întrucât încalcă articolul 6 TUE coroborat cu principiul protecției jurisdicționale efective acordate anterior reclamantelor de către instanța administrativă italiană.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789/UE întrucât încalcă articolul 5 TUE coroborat cu principiile cooperării loiale și subsidiarității, ținând seama de absența absolută a motivării în ceea ce privește punctul decisiv privind eventuala insuficiență a acțiunilor de combatere a bacteriei *Xylella fastidiosa* de către statul membru.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789/UE întrucât încalcă articolul 5 TUE coroborat cu principiile proporționalității și precauției.

— Afirmăm în această privință că conținutul normativ al deciziei contestate pare să fie excesiv în raport cu obiectivele declarate.
7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789/UE a Comisiei întrucât încalcă norma NIMP nr. 9 coroborată cu articolul 5 TUE și cu Protocolul nr. 2 la TFUE privind aplicarea principiilor proporționalității și precauției.
8. Al optulea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 în măsura în care încalcă articolul 5 TUE și principiul proporționalității care este afirmat de aceasta, desemnează provincia Lecce drept „zonă infectată”, precum și o bandă de cel puțin 10 kilometri din nordul provinciei menționate drept „zonă tampon”. În plus, decizia contestată încalcă formele substanțiale, din cauza inexistenței cercetării și a motivării, pe lângă faptul că este afectată de erori și de convingeri nejustificate.
9. Al nouălea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă articolul 5 TUE și pe necompetență, dat fiind că revenea statului membru sarcina de a identifica și de a delimita orice zonă care putea fi infectată.
10. Al zecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă articolul 5 TUE și pe necompetență, în măsura în care interzice plantarea de plante-gazdă în „zona infectată”, precum și întrucât încalcă articolul 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât măsura contestată constituie o restricție necodificată a drepturilor reale ale reclamantelor asupra terenurilor agricole aflate în posesia acestora.
11. Al unsprezecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă articolele 11 TFUE și 191 TFUE, principiul precauției și articolul 5 TUE coroborate cu Directiva comunitară nr. 2001/42, dat fiind că măsura de înlăturare a unor plante infectate și sănătoase pe o rază de 100 metri, împreună cu prescrierea unor tratamente fitosanitare obligatorii în scopul de a eradica insecta vector, cauzează prejudicii ecologice și afectează peisajul din Salento în lipsa unei evaluări ecologice strategice și a unei examinări a riscurilor asupra mediului și a sănătății umane.
12. Al doisprezecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă articolele 11 TFUE și 191 TFUE și Directiva comunitară nr. 43/1992, dat fiind că măsurile adoptate nu conțin aprecierea riscurilor pe care înlăturarea, eradicarea și tratamentele fitosanitare le pot genera asupra unor părți de teritoriu protejate special prin dreptul Uniunii întrucât sunt clasificate drept arii de protecție specială, parcuri naturale și situri de importanță comunitară.

13. Al treisprezecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă Convenția europeană a peisajului semnată la Florența la 20 octombrie 2000, precum și articolele 191 și 11 TFUE coroborate cu Directiva comunitară nr. 43/1992.
- Afirmăm în această privință că dispoziția Uniunii impune înlăturarea oricărui tip de măslini, cu obligația de tratare cu pesticide chimice a căror utilizare este interzisă în mod specific în agricultura organică, ceea ce generează dispariția exploatărilor reclamantelor care practică agricultura organică de mai mulți ani.
14. Al paisprezecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă Regulamentul nr. 178 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002, articolele 11 TFUE și 191 TFUE, în special în ceea ce privește Directiva 2009/128/CE, precum și principiul proporționalității și formele substanțiale.
- Afirmăm în această privință că decizia Uniunii le obligă pe reclamante să utilizeze substanțe chimice neautorizate în agricultura organică și să elimine plante chiar în simple cazuri de suspiciuni de infectare. Aceste măsuri contravin indicațiilor din avizele științifice ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și sunt întemeiate în plus pe convingerea privind existența unei legături de cauzalitate între uscarea rapidă a măslinului și bacteria *Xylella*, care nu a fost demonstrată până în prezent.
15. Al cincisprezecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât în loc să fie adoptate măsuri adecvate de gestiune a riscului necesare pentru a garanta o protecție sporită a sănătății, Comisia Europeană a avut o abordare pur ipotetică a riscului, care este exclusă în mod specific de Curtea de Justiție.
16. Al șaisprezecelea motiv se întemeiază pe nelegalitatea intrinsecă a Deciziei nr. 2015/789 întrucât încalcă articolul 5 TUE, formele substanțiale și principiul proporționalității.
- Afirmăm în această privință că utilizarea de pesticide și măsura de eradicare, considerate ineficiente și neviabile de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, nu sunt necesare pentru a atinge obiectivul stabilit de reglementarea Uniunii prin intermediul Directivei 2000/29/CE, astfel încât încalcă principiul proporționalității.

A acțiune introdusă la 31 iulie 2015 – European Dynamics Luxembourg și alții/Agenția Europeană pentru Medicamente

(Cauza T-441/15)

(2015/C 328/24)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: I. Ampazis și M. Sfyri, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) care le-a fost notificată la 4 iunie 2015 printr-un e-mail al directoratei pentru resurse tehnologice și informatice, prin care EMA a eliminat doi dintre candidații propuși de reclamante ca răspuns la cererea de prestare de servicii (Request Form for Services) nr. SC001, în contextul acordului-cadru EMA/2012/10/ICT;
- obligarea EMA la repararea prejudiciului produs reclamantelor întrucât au pierdut ocazia de a încheia un contract specific de manager de proiect (Project Manager) în cadrul cererii de prestări de servicii nr. SC001 (Request Form for Services), pe care îl evaluează *ex aequo et bono* la 8 000 de euro, majorat cu dobânzi de la data pronunțării hotărârii, sau orice altă sumă stabilită de Tribunal; și
- obligarea EMA la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Potrivit reclamantelor, s-ar impune anularea deciziei atacate, în conformitate cu articolul 263 TFUE, deoarece este contrară principiului proporționalității, aplicabil în materia achizițiilor publice. Mai precis, decizia atacată a eliminat candidații reclamantelor din cauza lipsei certificării metodologiei PRINCE2, criteriu care nu este nici adecvat, nici necesar și, prin urmare, este contrară principiului proporționalității în materia achizițiilor publice.

Prin urmare, EMA a săvârșit o încălcare suficient de gravă a normei de drept în discuție [articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul financiar], care urmărește să confere drepturi particularilor, producând un prejudiciu reclamantelor întrucât au pierdut ocazia de a încheia un contract specific de manager de proiect (Project Manager), astfel că sunt îndeplinite condițiile pentru repararea prejudiciului suferit de reclamante.

Acțiune introdusă la 6 august 2015 – EEB/Comisia

(Cauza T-448/15)

(2015/C 328/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: B. Kloostra, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea faptului că Comisia a încălcat Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 și Convenția de la Aarhus, și anume:
 - a. articolul 1 alineatul (1) litera (a), articolul 3 și articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾, întrucât nu a interpretat aceste dispoziții în conformitate cu articolului 4 alineatele (1), (3) și (4) din Convenția de la Aarhus și/sau nu a aplicat în mod direct articolul 4 alineatele (1), (3) și (4) din Convenția de la Aarhus la informațiile de mediu, întrucât articolul 3 și articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 sunt incompatibile cu articolul 4 alineatele (1), (3) și (4) din Convenția de la Aarhus și extind în mod nelegal motivele refuzului prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ la informațiile privind mediul.

- b. articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, întrucât nu a interpretat și nu a aplicat în mod restrictiv motivele refuzului prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și/sau nu a luat în considerare interesul public la divulgarea informațiilor privind mediul și/sau nu a ținut seama de faptul că informațiile în cauză au legătură cu emisiile în mediu;
- declararea faptului că Comisia a încălcat Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, și anume:
- a. articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât nu a furnizat o motivare detaliată pentru refuzul accesului la documentele în cauză;
 - b. articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât a aplicat primul paragraf al acestei dispoziții unor documente în legătură cu un proces decizional încheiat;
 - c. articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât nu a examinat suficient aspectul dacă exista un interes public superior privind divulgarea;
 - d. articolul 6 alineatul (3), articolul 7 alineatele (1) și (3) și articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât nu a întreprins niciun efort pentru a discuta informal în vederea găsirii unei soluții echitabile și nu a luat o decizie în termenul-limită prevăzut;
- obligarea UE, reprezentată de Comisie, la repararea oricărui prejudiciu suferit de EEB, inclusiv dobânzi, ca urmare a faptului că EEB nu a avut acces la documentele solicitate în timp util, documente care nu au fost prezentate de Comisie cu respectarea termenelor legale prevăzute la articolul 7 alineatele (1) și (3) și la articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, într-un quantum care urmează să fie stabilit de Tribunal, dar nu mai puțin de un euro;
- anularea deciziei atacate din 1 iunie 2015 a Comisiei și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor părților interveniente

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele argumente și motive în ceea ce privește încălcarea de către Comisie a Regulamentelor (CE) nr. 1367/2006 și 1049/2001 și a Convenției de la Aarhus ⁽³⁾:

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 1 alineatul (1) litera (a), a articolului 3 și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 și/sau a articolului 4 alineatele (1), (3) și (4) din Convenția de la Aarhus.
 - Informațiile solicitate constituie informații privind mediul în conformitate cu Convenția de la Aarhus și cu articolul 2 litera (d) punctul (iii), cu articolul 3 și cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006;
 - Articolul 3 și articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 sunt incompatibile cu articolul 4 alineatele (3) și (4) din Convenția de la Aarhus și extind în mod nelegal la informațiile privind mediul motivele refuzului prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001;
 - Comisia a încălcat articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 în ceea ce privește interpretarea restrictivă a excepțiilor de la norma generală a divulgării, în ceea ce privește obligația de evaluare comparativă a intereselor și în ceea ce privește „norma privind emisiile”.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

- Motivul refuzului prevăzut la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu se aplică în cazul documentelor solicitate;
- Divulgarea documentelor solicitate nu compromite în mod grav procesul de decizie al Comisiei;
- Încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 întrucât Comisia nu a efectuat o evaluare comparativă corectă a intereselor protejate prin nedivulgare, în raport cu interesul public servit prin divulgarea documentelor în cauză.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatele (1) și (3) și a articolului 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

4. Al patrulea motiv, în legătură cu acțiunea în despăgubire formulată în temeiul articolului 340 TFUE, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 7 alineatele (1) și (3) și a articolului 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽³⁾ Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu semnată la Aarhus la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 1245.2005, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Foodcare/OAPI – Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK)

(Cauza T-456/15)

(2015/C 328/26)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Foodcare sp. z o.o. (Zabierzów, Polonia) (reprezentant: A. Matusik, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dariusz Michalczewski (Gdańsk, Polonia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „T.G.R. ENERGY DRINK” – marca comunitară nr. 5 689 237

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 12 mai 2015 în cauza R 265/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 august 2015 – Fakro/OAPI – Saint Gobain Cristalería (climaVera)

(Cauza T-457/15)

(2015/C 328/27)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Fakro Sp. z o.o. (Nowy Sącz, Polonia) (reprezentant: J. Radłowski, consilier juridic)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca comunitară verbală figurativă care cuprinde elementul verbal „climaVera” – marca comunitară nr. 1 152 1366.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 12 mai 2015 în cauza R 2095/2014-2.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei la OAPI spre reexaminare;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a costurilor legate de reprezentarea reclamantei.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Automobile Club di Brescia/OAPI – Rebel Media (e-miglia)

(Cauza T-458/15)

(2015/C 328/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Automobile Club di Brescia (Brescia, Italia) (reprezentanți: F. Celluprica și F. Fischetti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Rebel Media Ltd (Wilmslow, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „e-miglia” – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 782 673.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 9 iunie 2015 în cauza R 1990/2014-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea exclusiv a punctelor 3 și 4 din decizia atacată;
- confirmarea în integralitate, cu excepția deciziei privind cheltuielile de judecată, a deciziei diviziei de anulare a OAPI din 30 mai 2014 referitoare la opoziția nr. B 1 900 540;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv în ceea ce privește etapele anterioare ale procedurii.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 10 august 2015 – Guccio Gucci/OAPI – Guess? IP Holder (Reprezentare a unor semne care se întrepătrund)

(Cauza T-461/15)

(2015/C 328/29)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Guccio Gucci SpA (Florența, Italia) (reprezentanți: P. Roncaglia, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marcă figurativă (reprezentare a unor semne care se întrepătrund) – marca comunitară nr. 5 538 012

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 27 mai 2015 în cauza R 2049/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri;
- obligarea Guess? IP Holder LP la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul procedurilor în fața diviziei de anulare și a camerei de recurs ale OAPI.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- Încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 14 august 2015 – Capella/OAPI – Abus (APUS)**(Cauza T-473/15)**

(2015/C 328/30)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Capella EOOD (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: F. Henkel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Abus August Bremicker Söhne KG (Wetter/Volmarstein, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „APUS” – cererea de înregistrare nr. 10 415 511

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 2 iunie 2015 în cauza R 117/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului, în vederea modificării deciziei atacate:

- anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 75 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 august 2015 – GGP Italy/Comisia

(Cauza T-474/15)

(2015/C 328/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Italia) (reprezentanți: A. Villani, L. D'Amario și M. Caccialanza, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/902 a Comisiei din 10 iunie 2015, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 12 iunie 2015;
- adoptarea oricărei alte măsuri considerate oportună;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/902 a Comisiei din 10 iunie 2015 privind o măsură luată de Letonia, în conformitate cu Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de interdicere a introducerii pe piață a unei mașini de tuns iarba fabricate de GGP Italy SpA.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 20 din Directiva 2006/42/CE, care prevede că orice măsură restrictivă adoptată în aplicarea acestei directive „enuță motivele exacte pe care se întemeiază” și „trebuie notificată cât mai curând cu putință părții vizate, care va fi informată în același timp cu privire la căile de atac pe care le are la dispoziție în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru în cauză și cu termenele în care pot fi exercitate aceste căi de atac”.
 - În această privință, reclamanta consideră că, dat fiind că măsura restrictivă adoptată în privința sa de către autoritățile letone nu i-a fost notificată niciodată, decizia atacată a considerat justificată o măsură care aduce atingere gravă dreptului său la apărare și care a fost adoptată în urma unei proceduri neconforme și afectate de neregularități grave, în special de formă.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor care reglementează obligația de respectare a cerințelor esențiale de securitate [articolul 5 alineatul (1)], libera circulație a echipamentelor [articolul 6 alineatul (1)], prezumția de conformitate a normelor armonizate (articolul 7) și clauza de salvagardare care poate fi adoptată de orice stat membru (articolul 11)
- În această privință, potrivit reclamantei, Comisia a considerat în mod eronat că măsura restrictivă adoptată de Letonia era justificată. Astfel, autoritățile letone au invocat așa-zisa neconformitate a mașinii de tuns iarba Stiga collector 35 EL C350 297352 654/S 13 cu cerințele privind sănătatea și securitatea care figurează în anexa I la Directiva 2006/42/CE, întrucât această mașină de tuns iarba nu era conformă cu standardul armonizat EN 60335-2-77:2010. Or, în perioada în care mașina respectivă a fost produsă și introdusă pe piață de reclamantă, standardul cel mai evoluat EN 60335-2-77:2010 încă nu avea caracter obligatoriu în calitate de dispoziție unică de natură să confere prezumția de conformitate cu cerințele privind sănătatea și securitatea întrucât, în decursul perioadei tranzitorii stabilite chiar prin această dispoziție, standardul anterior EN 60335-2-77:2006, cu care respectiva mașină de tuns iarba era conformă, rămânea aplicabil.

Acțiune introdusă la 12 august 2015 – L'Oréal/OAPI – LR Health & Beauty Systems (LR)

(Cauza T-475/15)

(2015/C 328/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentant: R. Dissmann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: LR Health & Beauty Systems GmbH (Ahlen, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „LR” – marca comunitară nr. 11 047 578

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 mai 2015 în cauza R 1143/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate, în măsura în care camera de recurs respinge la punctul 2, drept tardivă, cererea reclamantei privind dovada utilizării mărcilor anterioare ale intervenientei;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată din procedura în fața Tribunalului, precum și a celor aferente căii de atac în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu norma 40 din Regulamentul nr. 2868/95.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 28 iulie 2015 – ZZ/Parlamentul European

(Cauza F-109/15)

(2015/C 328/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: C. Wolff, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu acorda reclamantei indemnizația de instalare

Concluziile reclamantului(ei)

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei șefului de unitate „Drepturi și remunerații” din 12 decembrie 2014, precum și decizia pârâtei din 20 aprilie 2015,
- obligarea pârâtei la plata unei indemnizații de instalare de 21 688,20 euro plus dobânda legală calculată de la data depunerii cererii,
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2015 – ZZ/Comisia

(Cauza F-110/15)

(2015/C 328/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentați: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea propunerii de transfer al drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii, care aplică noile dispoziții generale de aplicare (DGA) ale articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut și obligarea pârâtei la plata sumei provizorii de un euro pentru prejudiciul pe care pretinde că l-a suferit

Concluziile reclamantului

- Constatarea nelegalității articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare din 15.7.2011 a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut;
- anularea deciziei din 10 martie 2015 de a acorda sporul de vechime pentru drepturile de pensie dobândite de reclamant înainte de intrarea sa în serviciu, în cadrul unui transfer al acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 15.7.2011;
- cu titlu subsidiar, obligarea Comisiei Europene la plata unei sume provizorii de un euro pentru prejudiciul suferit de reclamant;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 august 2015 – ZZ/OAPI**(Cauza F-116/15)**

(2015/C 328/35)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de schimbare a repartizării reclamantului de la departamentul „Cooperare internațională și probleme juridice” la departamentul „Operațiuni”

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei OAPI din 2 octombrie 2014 de schimbare a repartizării reclamantului de la departamentul „Cooperare internațională și probleme juridice” la departamentul „Operațiuni”
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 august 2015 – ZZ/F4E**(Cauza F-117/15)**

(2015/C 328/36)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: A. Asmaryan Degtyareva, avocat)

Pârâtă: Întreprinderea Comună Europeană pentru ITER și pentru Dezvoltarea Energiei de Fuziune (F4E)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Întreprinderii Comune Europene pentru ITER și pentru Dezvoltarea Energiei de Fuziune de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista de rezervă a procedurii de selecție F4E/CA/ST/FGIV/2015/001, declararea nulității acestei proceduri și anularea actelor de numire a candidaților selectați drept titulari ai posturilor vacante.

Concluziile reclamantului

- Declararea nulității procedurii de selecție a Fusion for Energy cu numărul F4E/CA/ST/FGIV/2015/001 pentru postul de controlor de costuri adjunct („cost control support officier”);
 - declararea nulității listei de rezervă întocmite de pârâtă în urma procedurii de selecție desfășurate;
 - declararea nulității numirii candidaților selectați ca titulari ai posturilor vacante și a intrării în funcție a candidaților propuși de comitetul de selecție și aleși de directorul Fusion for Energy;
 - declararea necesității de a lansa o nouă procedură de selecție a candidaților pentru postul de controlor de costuri adjunct („cost control support officier”);
 - recunoașterea necesității unei probe scrise în noua procedură de selecție a candidaților pentru posturile vacante de controlor de costuri adjunct („cost control support officier”) și a organizării imediate a acestei proceduri în vederea selecției candidaților;
 - declararea ca nulă și abuzivă a posibilității pârâtei de a nu recurge la proba scrisă în procedurile de selecție, stabilită de aceasta în ghidul pentru candidați („guide for applicants”) din cauza situației din prezenta speță;
 - dispunerea oricărei măsuri pe care Tribunalul o va considera oportună în vederea repetării procedurii de selecție conform regulilor stabilite în anunțul de posturi vacante („vacancy notice”) publicat la 5 februarie 2015 și celor din ghidul candidaților („guide for applicants”) menționat în același document, cu obligativitatea organizării probei orale și a probei scrise;
 - obligarea Întreprinderii Comune Europene pentru ITER și pentru Dezvoltarea Energiei de Fuziune la plata cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO